

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES LAILAS MEDINAS
SECINĀJUMI,
sniegti 2022. gada 15. decembrī¹

Lieta C-772/21

UAB “Brink’s Lithuania”

(Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Euro aizsardzība pret viltošanu – Regula (EK) Nr. 1338/2001 – 6. panta 1. punkts – Maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas ir iesaistīti banknošu apstrādē un piegādē iedzīvotājiem – Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkta interpretācija – Nederīgo euro banknošu atklāšana – Automatizēta derīguma pārbaude – Minimālie standarti, kas tiek publicēti ECB tīmekļvietnē un laiku pa laiku tiek grozīti – Piemērojamība personām – Skaidrās naudas apstrādes iestāžu pienākumu apjoms – Saistošs spēks – Tiesiskās drošības princips

I. Ievads

1. Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Lēmumu ECB/2010/14², ar kuru saskaņā ar Regulas Nr. 1338/2001³ 6. panta 1. punktu ir paredzēti kopīgi noteikumi un procedūras attiecībā uz euro banknošu autentiskuma un derīguma pārbaudi.
2. Lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *UAB “Brink’s Lithuania”* (turpmāk tekstā – “*Brink’s Lithuania*”)⁴, no vienas puses, un *Lietuvos bankas* (Lietuvas Banka), no otras puses, par lēmumu⁵, ar kuru Lietuvas Banka uzdeva *Brink’s Lithuania* nodrošināt, lai tās banknošu apstrādes iekārtu novirze, veicot atkārtotai laišanai apgrozībā paredzēto euro banknošu automatizētu derīguma pārbaudi, nepārsniegtu 5 %.
3. Šajā lietā Tiesai ir jānoskaidro, vai Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkts – un it īpaši šajā tiesību normā minētie Eiropas Centrālās bankas (turpmāk tekstā – “ECB”) noteiktie automatizētas euro banknošu derīguma pārbaudes minimālie standarti – ir piemērojams skaidrās naudas apstrādes iestādēm. Ja tas tā nav, tad Tiesai ir jāizvērtē, vai Lēmuma ECB/2010/14 6. panta

¹ Oriģinālvaloda – angļu.

² Eiropas Centrālās bankas Lēmums ECB/2010/14 (2010. gada 16. septembris) par euro banknošu autentiskuma un derīguma pārbaudi, kā arī to atkārtotu laišanu apgrozībā (2010/597/ES) (OV 2010, L 267, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Centrālās bankas 2012. gada 7. septembra Lēmumu ECB/2012/19 (2012/507/ES) (OV 2012, L 253, 19. lpp.) (turpmāk tekstā – “Lēmums ECB/2010/14”).

³ Padomes Regula (EK) Nr. 1338/2001 (2001. gada 28. jūnijs), ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi eiro aizsardzībai pret viltošanu (OV 2001, L 181, 6. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2008. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2009 (OV 2009, L 17, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1338/2001”).

⁴ *Brink’s Lithuania* pamattiesvedībā rikojas kā *UAB “G4S Lietuva”* tiesību pārņēmēja.

⁵ 2019. gada 28. februāra Lēmums Nr. V2019/(30.90)-394-l “Rikojums *UAB “G4S Lietuva”*” (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

2. punkts, lasot to kopā ar šī paša lēmuma 3. panta 5. punktu, pieļauj tādu valsts tiesību normu, kurā skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir noteikts pienākums ievērot minētos minimālos standartus. Visbeidzot iesniedzējtiesa jautā, vai ECB minimālie standarti un Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkts ir spēkā esoši un tādējādi juridiski saistoši, ņemot vērā tiesiskās drošības principu un LESD 297. panta 2. punktu.

II. Atbilstošās tiesību normas

A. Savienības tiesības

1. Regula Nr. 1338/2001

4. Regulā Nr. 1338/2001 ir noteikti pasākumi, kas vajadzīgi euro banknošu un monētu laišanai apgrozībā, lai tās aizsargātu pret viltošanu⁶.

5. Regulas Nr. 1338/2001 6. panta "Tādu iestāžu pienākumi, kas piedalās banknošu un monētu apstrādē un piegādē iedzīvotājiem" 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Kredītiestādēm un citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, veicot maksājumus, kā arī uzņēmējiem, kas ir iesaistīti banknošu un monētu apstrādē un piegādē iedzīvotājiem, tostarp:

[..]

– naudas līdzekļu pārvadātājiem,

[..]

ir pienākums nodrošināt tādu euro banknošu un monētu autentiskumu, ko tās ir saņēmušas un plāno atkārtoti laist apgrozībā, un lai atklātu viltotas banknotes un monētas.

Euro banknošu pārbaude notiek saskaņā ar ECB noteiktām procedūrām. [..]

Pirmajā daļā minētajām iestādēm un uzņēmējiem ir pienākums izņemt no apgrozības visas saņemtās euro banknotes un monētas, par ko ir zināms, ka tās ir viltotas, vai ko ir pietiekams iemesls par tādām uzskatīt. Minētās iestādes šīs banknotes tūlīt nodod kompetentām valstu iestādēm.

[..]

2. Dalībvalstis attiecīgi rīkojas, lai nodrošinātu, ka uz 1. punktā minētajām iestādēm, kas nav pildījušas attiecīgajā punktā minētos pienākumus, attiecas efektīvas, ar pārkāpumu samērīgas un preventīvas sankcijas."

⁶ Regulas Nr. 1338/2001 1. pants.

2. Lēmums ECB/2010/14

6. Lēmuma ECB/2010/14 2. apsvērumā ir noteikts:

“Lai nodrošinātu euro banknošu integritāti un prasībām atbilstošu viltojumu atklāšanu, apgrozībā esošās banknotes jāuztur labā stāvoklī, lai to istumu varētu pārbaudīt ātri un droši, tāpēc jāpārbauda euro banknošu derīgums. Turklāt iespējami euro banknošu viltojumi ātri jāatklāj un jānodod kompetentajām valsts iestādēm.”

7. Lēmuma ECB/2010/14 1. pantā “Darbības joma” ir paredzēts:

“Šajā lēmumā ir paredzēti vienoti noteikumi un procedūras euro banknošu autentiskuma un derīguma pārbaudei, kā arī atkārtotai laišanai apgrozībā saskaņā ar [Regulas Nr. 1338/2001] 6. panta 1. punktu.”

8. Minētā lēmuma 2. pantā “Definīcijas” ir paredzēts:

“Šajā lēmumā:

- 1) “NCB” ir tās dalībvalsts nacionālā centrālā banka, kurā ir ieviests euro;
- 2) “skaidrās naudas apstrādes iestādes” ir [Regulas Nr. 1338/2001] 6. panta 1. punktā minētās iestādes un uzņēmumi;
- 3) “atkārtota laišana apgrozībā” ir darbība, ko veic skaidrās naudas apstrādes iestādes, tiešā vai netiešā veidā atkārtoti laižot apgrozībā euro banknotes, ko tās saņēmušas no iedzīvotājiem maksājuma veidā vai kā noguldījumu bankas kontā, vai arī no citas skaidrās naudas apstrādes iestādes;
- 4) “banknošu apstrādes iekārtas” ir paša klienta darbinātas iekārtas vai operatora apkalpotas iekārtas, kā definēts I pielikumā;
- 5) “banknošu apstrādes iekārtu tips” ir tāda banknošu apstrādes iekārta, kura atšķiras no citām banknošu apstrādes iekārtām, kā aprakstīts I pielikumā;
- 6) “vienotas pārbaudes procedūras” ir pārbaudes procedūras, ko ECB noteikusi NCB piemērot banknošu apstrādes iekārtu tipu pārbaudei;

[..]

- 11) “nederīgas euro banknotes” ir euro banknotes, ko saskaņā ar 6. pantā minēto derīguma pārbaudi novērtē kā nederīgas atkārtotai laišanai apgrozībā;

[..].”

9. Lēmuma ECB/2010/14 3. panta “Vispārējie principi” 1. un 3.–5. punktā ir noteikts:

“1. Skaidrās naudas apstrādes iestāžu pienākums pārbaudīt banknošu autentiskumu un derīgumu jāpilda saskaņā ar šajā lēmumā noteiktajām procedūrām.

[..]

3. Banknošu autentiskumu un derīgumu pārbauda vai nu ar banknošu apstrādes iekārtām, kas izturējušas NCB pārbaudi, vai arī apmācīts personāls.

4. Euro banknošu atkārtotu laišanu apgrozībā, izmantojot paša klienta darbinātas iekārtas vai skaidrās naudas izsniegšanas iekārtas, var veikt tikai pēc tam, kad ar NCB pārbaudīta tipa banknošu apstrādes iekārtas palīdzību sekmīgi veikta to autentiskuma un derīguma pārbaude un tās klasificētas kā īstas un derīgas. [..]

5. Banknošu autentiskuma un derīguma pārbaudei skaidrās naudas apstrādes iestāde operatora apkalpotas iekārtas var izmantot tikai tad, ja šīs iekārtas izturējušas NCB pārbaudi un iekļautas ECB interneta lapā, kā paredzēts 9. panta 2. punktā. Iekārtas var izmantot tikai euro banknošu nominālvērtībām un sērijām, kas attiecīgajām iekārtām norādītas ECB tīmekļa vietnē, iekārtas izmantojot ar rūpnīcas standarta iestatījumiem, t.sk. to atjauninājumiem, kas sekmīgi pārbaudīti, ja vien NCB un skaidrās naudas apstrādes iestāde nav vienojušās par stingrākiem iestatījumiem.”

10. Lēmuma ECB/2010/14 6. panta “Nederīgo banknošu atklāšana” 1.–3. punktā ir paredzēts:

“1. Manuālo derīguma pārbaudi veic saskaņā ar III pielikumā noteiktajiem minimālajiem standartiem.

2. Automatizēto derīguma pārbaudi veic ar veiksmīgi pārbaudītu banknošu apstrādes iekārtu palīdzību saskaņā ar minimālajiem standartiem, ko kopā ar to grozījumiem publicē ECB tīmekļa vietnē.

3. NCB pēc tam, kad par to informējusi ECB, var noteikt stingrākus standartus attiecībā uz vienas vai vairāku nominālvērtību vai sēriju euro banknotēm, ja to pamato, piemēram, ar attiecīgajā dalībvalstī apgrozībā esošo euro banknošu kvalitātes pasliktināšanos. Šos stingrākos standartus publicē attiecīgās NCB tīmekļa vietnē.”

11. Šī paša lēmuma 9. panta “Eurosistēmas vienotās banknošu apstrādes iekārtu pārbaudes procedūras” 1.–3. punktā ir noteikts:

“1. Atsevišķus banknošu apstrādes iekārtu tipus pārbauda NCB saskaņā ar vienotām pārbaudes procedūrām.

2. Visi pārbaudi izturējušie banknošu apstrādes iekārtu tipi uz pārbaudītu rezultātu spēkā esamības periodu tiek iekļauti ECB interneta lapā publicētajā sarakstā, kā norādīts 3. punktā. Ja kāds iekārtas tips šajā periodā vairs nespēj atklāt visus Eurosistēmai zināmos euro banknošu viltojumus, to svītro no šā saraksta atbilstoši ECB noteiktajai procedūrai.

3. Ja banknošu apstrādes iekārtas tips pārbaudi izturējis, šīs pārbaudes rezultāti ir spēkā visā eurozonā vienu gadu, sākot ar mēnesi, kurā tika veikta pārbaude, ar nosacījumu, ka, izmantojot šo tipu, šajā periodā joprojām iespējams atklāt visus Eurosistēmai zināmos euro banknošu viltojumus.”

12. Lēmuma ECB/2010/14 10. panta “Eurosistēmas uzraudzības darbības un koriģējošie pasākumi” 1. un 3. punktā ir paredzēts:

“1. Atbilstoši valsts tiesību aktu prasībām NCB ir tiesības: i) skaidrās naudas apstrādes iestāžu telpās veikt pārbaudes uz vietas, t.sk. iepriekš nebrīdinot, lai pārbaudītu šo iestāžu banknošu apstrādes iekārtas, īpaši iekārtu spēju noteikt banknošu autentiskumu un derīgumu, kā arī konstatēt euro banknošu iespējamus viltojumus un euro banknotes, kuru autentiskums nav skaidri nosakāms saistībā ar to konta turētāju; un ii) apstiprināt procedūras, ar kurām regulē banknošu apstrādes iekārtu darbību un kontroli, pārbaudīto euro banknošu apstrādi un jebkādu manuāli veiktu autentiskuma un derīguma pārbaudi.

[..]

3. NCB, atklājot, ka skaidrās naudas apstrādes iestāde neievēro šā lēmuma noteikumus, tā skaidrās naudas apstrādes iestādei pieprasa noteiktā laikā veikt koriģējošus pasākumu. Līdz neatbilstības novēršanai NCB ECB vārdā var aizliegt skaidrās naudas apstrādes iestādei atkārtoti laist apgrozībā attiecīgās(-o) nominālvērtības(-u) vai sēriju euro banknotes. Ja neatbilstības iemesls ir kāda banknošu apstrādes iekārtas tipa darbības nepilnība, tas var būt par pamatu šā iekārtu tipa svītrosānai no saraksta, kas minēts 9. panta 2. punktā.”

3. Lēmums ECB/2012/19

13. Ar Lēmumu ECB/2012/19 tika grozīts Lēmums ECB/2010/14. Konkrētāk, Lēmuma ECB/2012/19 3. apsvērumā ir noteikts:

“Lēmuma ECB/2010/14 IIIa pielikumā izklāstītie automatizētas euro banknošu derīguma pārbaudes minimālie standarti ir prasības, ko piemēro banknošu apstrādes iekārtu darbībai. Tie tādēļ attiecas tikai uz banknošu apstrādes iekārtu ražotājiem un neietekmē Lēmumā ECB/2010/14 noteiktās autentiskuma un derīguma pārbaudes procedūras, kas jāievēro skaidrās naudas apstrādes iestādēm. Tā kā automatizētas derīguma pārbaudes minimālie standarti neietilpst Lēmuma ECB/2010/14 piemērošanas jomā, tie jāiekļauj banknošu apstrādes iekārtu testēšanas, datu vākšanas un kontroles noteikumos un procedūrās.”

4. Pamatnostādne ECB/2010/NP16 un minimālie standarti

14. Pamatnostādnē ECB/2010/NP16 ir paredzēti banknošu apstrādes iekārtu testēšanas, datu vākšanas un kontroles noteikumi un procedūras⁷.

15. Pamatnostādnes ECB/2010/NP16 2. panta “Banknošu apstrādes iekārtu testi” 1. punktā ir paredzēts:

“Pēc ražotāju pieprasījuma NCB veic banknošu apstrādes iekārtu tipu pārbaudes testus pirms un pēc tam, kad skaidrās naudas apstrādes iestādes tās uzstādījušas. [..]”

⁷ Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādne (2010. gada 16. septembris) par banknošu apstrādes iekārtu testēšanas, datu vākšanas un kontroles noteikumiem un procedūrām (ECB/2010/NP16), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Centrālās bankas 2012. gada 7. septembra Pamatnostādni ECB/2012/NP20 (turpmāk tekstā – “Pamatnostādne ECB/2010/NP16”).

16. Pamatnostādnes ECB/2010/NP16 2.a pantā “Minimālie standarti automatizētai derīguma pārbaudei” ir paredzēts:

“Minimālos standartus attiecībā uz Lēmuma ECB/2010/14 6. pantā minēto banknošu apstrādes iekārtu veikto automatizēto derīguma pārbaudi nosaka Eurosistēma, tie izklāstīti šīs pamatnostādnes IV pielikumā un publicēti ECB tīmekļvietnē.”

17. Pamatnostādnes ECB/2010/NP16 IV pielikumā ir norādīts:

“Šajā pielikumā noteikti automatizētas euro banknošu derīguma pārbaudes minimālie standarti banknošu apstrādes iekārtām.

Euro banknotes, kurām derīguma pārbaudes laikā konstatēts jebkurš no turpmāk definētajiem obligātajiem defektiem, tiek uzskatītas par nederīgām.

Veicot derīguma pārbaudi banknošu apstrādes iekārtās, pieļaujamā novirze ir 5 %. Tas nozīmē, ka ne vairāk kā 5 % euro banknošu, kas neatbilst derīguma kritērijiem, iekārtās var kļūdaini tikt atzītas un šķirotas kā derīgas.”

18. Pamatnostādnes ECB/2010/NP16 IV pielikuma saturu ECB savā tīmekļvietnē publicējusi ar nosaukumu “Minimālie standarti automātiskajām euro banknošu derīguma pārbaudēm banknošu apstrādes iekārtās”⁸.

B. Lietuvas tiesības

19. *Lietuvos banko įstatymas* (Lietuvas Bankas likums)⁹ 6. panta 3. punktā ir noteikts:

“Lietuvas Banka uzrauga, kā skaidrās naudas apstrādes iestādes, proti, iestādes, kas minētas Regulas [Nr. 1338/2001] 6. panta 1. punktā (turpmāk tekstā – “skaidrās naudas apstrādes iestādes”), izpilda prasības, kas [Regulā Nr. 1210/2010¹⁰] un Lēmumā ECB/2010/14 ir noteiktas attiecībā uz skaidrās naudas apstrādes darbībām, proti, euro banknošu un monētu autentiskuma un derīguma pārbaudei un atkārtotai laišanai apgrozībā (turpmāk tekstā – “skaidrās naudas apstrādes darbības”).”

20. Šā likuma 47.⁵ panta 1. punktā ir paredzēts:

“Lietuvas Banka uzrauga skaidrās naudas apstrādes iestāžu skaidrās naudas apstrādes darbības un sniedz norādījumus skaidrās naudas apstrādes iestādēm saskaņā ar šā likuma, [Regulas Nr. 1338/2001], [Regulas Nr. 1210/2010] un Lēmuma ECB/2010/14 noteikumiem un Lietuvas Bankas tiesību aktiem par skaidrās naudas apstrādes iestāžu darbību uzraudzību. [..]”

21. Minētā likuma 47.⁶ panta 1. punktā ir noteikts:

“Lietuvas Banka organizē un veic pārbaudes, lai pārliecinātos par atbilstību prasībām, kuras ir noteiktas šā likuma 6. panta 3. punktā minētajos tiesību aktos.”

⁸ Skat. <https://www.ecb.europa.eu/euro/cashprof/cashhand/recycling/html/fitness.en.html>.

⁹ Lietuvas Republikas Lietuvas Bankas likums 2018. gada 27. jūnija Likuma Nr. XII-1304 redakcijā.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1210/2010 (2010. gada 15. decembris) par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rikošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām (OV 2010, L 339, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1210/2010”).

22. Lietuvas Bankas likuma 47.⁷ panta 1. punkta 2. apakšpunktā ir paredzēts:

“Ja tiek konstatēts pārkāpums, Lietuvas Banka skaidrās naudas apstrādes iestādei sniedz vienu vai vairākus saistošus norādījumus:

[..]

2) novērst pārkāpumus Lietuvas Bankas noteiktajā termiņā.”

23. Minētā likuma 47.⁷ panta 4. un 5. punktā ir noteikts:

“4. Banka pārkāpējam piemēro vienu vai vairākus no šādiem pasākumiem:

1) brīdinājumu par pārkāpumiem;

2) šajā pantā noteiktos sodus.

5. Pasākumus var noteikt, pamatojoties uz vienu vai vairākiem no turpmāk minētajiem pamatiem:

[..]

2) Lietuvas Bankas izdoto rīkojumu neizpilde vai nepienācīga izpilde;

[..]

4) [Lēmuma ECB/2010/14] prasību [..] pārkāpums.”

24. Lietuvas Bankas Padomes 2015. gada 10. septembra lēmuma, kurā aprakstīta skaidrās naudas apstrādes darbību uzraudzības procedūra (turpmāk tekstā – “lēmums par skaidrās naudas apstrādes darbību uzraudzības procedūru”), 16.3. punktā paredzēts, ka pārbaudes laikā atbildīgajām personām ir jāpārbauda, vai ar skaidrās naudas apstrādes iekārtām, kuras izmanto skaidrās naudas apstrādes iestāde, ir iespējams veikt euro banknošu vai monētu autentiskuma un derīguma pārbaudi.

25. Šī lēmuma 16.6. punktā ir paredzēts, ka pārbaudes laikā atbildīgie darbinieki izvērtē, vai skaidrās naudas apstrādes iestāde ir pienācīgi ievērojusi šī lēmuma 16.5. punktā paredzētās procedūras un citas prasības, kas attiecībā uz skaidrās naudas apstrādes darbībām ir noteiktas tostarp Regulā Nr. 1338/2001, Lēmumā ECB/2010/14 un Lietuvas Bankas Padomes 2014. gada 16. septembra lēmumā, kurā aprakstīta euro banknošu un monētu autentiskuma un derīguma pārbaudes un atkārtotas laišanas apgrozībā procedūra (turpmāk tekstā – “lēmums par autentiskuma un derīguma pārbaudes procedūru”).

26. Lēmuma par autentiskuma un derīguma pārbaudes procedūru 12. punktā ir noteikts:

“Euro banknošu autentiskumu un derīgumu skaidrās naudas apstrādes iestādes pārbauda automatizēti saskaņā ar minimālajiem standartiem, kas publicēti ECB tīmekļvietnē [...], izmantojot turpmāk minēto:

12.1. pašapkalpošanās iekārtas, kurās pārbaudītās banknotes tiek klasificētas un apstrādātas saskaņā ar procedūru, kas noteikta Lēmuma [ECB/2010/14] IIa pielikumā;

12.2. operatora apkalpotas iekārtas, kurās pārbaudītās banknotes tiek klasificētas un apstrādātas saskaņā ar procedūru, kas noteikta Lēmuma [ECB/2010/14] IIb pielikumā.”

III. Pamatlietas fakti un prejudiciālie jautājumi

27. Lietuvas Bankas atbildīgās personas 2018. gada 18. decembrī veica pārbaudi uz vietas *Brink's Lithuania* filiālē Panevėžā (Lietuva). Šīs pārbaudes laikā atbildīgās personas pārbaudīja, vai šajā filiālē izmantotās banknošu apstrādes iekārtas atbilst prasībām, kas reglamentē atkārtotai laišanai apgrozībā paredzētas skaidrās naudas apstrādi. It īpaši tās pārbaudīja šo iekārtu spēju pārbaudīt euro banknošu autentiskumu un derīgumu.

28. Testa laikā tika konstatēts, ka viena no apstrādes iekārtām kā derīgas laišanai apgrozībā bija atlasījusi 18,26 % no nederīgajām euro banknotēm, kas atradās testēšanas pakā. Otrai iekārtai šis rādītājs bija 13,91 %. Testa rezultāti tika izklāstīti pārbaudes ziņojumā, kurā tomēr tika atzīts, ka attiecīgās iekārtas pieder pie tāda banknošu apstrādes iekārtu tipa, kas jau ir sekmīgi pārbaudīts un ir norādīts ECB tīmekļvietnē.

29. Lietuvas Bankas Skaidras naudas departamenta direktors 2019. gada 28. februārī pieņēma apstrīdēto lēmumu. Šajā lēmumā tika atzīts, ka *Brink's Lithuania* ir pārkāpusi Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktā minētos minimālos standartus, kas paredz, ka euro banknošu derīguma pārbaudes novirze nedrīkst pārsniegt 5 %. Tajā arī tika uzdots *Brink's Lithuania* piecu dienu laikā veikt nepieciešamos pasākumus pārkāpuma novēršanai.

30. Apstrīdētajā lēmumā būtībā bija norādīts, ka banknošu apstrādes iekārtu spēja pārbaudīt euro banknošu autentiskumu un derīgumu ir atkarīga ne tikai no šo iekārtu ražotājiem, bet arī no lietotājiem, proti, skaidrās naudas apstrādes iestādēm, jo īpaši attiecībā uz tehnisko apkopi. Turklāt tajā tika norādīts, ka tikai šo iekārtu izmantošanu ar standarta rūpnīcas iestatījumiem, kā tas prasīts Lēmuma ECB/2010/14 3. panta 5. punktā, nevar uzskatīt par pierādījumu šo pienākumu izpildei. Visbeidzot apstrīdētajā lēmumā bija norādīts, ka vienīgi no pārbaudēm, kas veiktas skaidrās naudas apstrādes iestādes telpās, var secināt, vai ir nodrošināta atbilstoša apstrādes iekārtu izmantošana un apkope, vai ir pienācīgi ievērotas skaidrās naudas apstrādei piemērojamās prasības un vai ir ieviestas atbilstošas procedūras šo iekārtu testēšanai.

31. *Brink's Lithuania* cēla prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu vispirms *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa, Lietuva) un pēc tam *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa), kas ir iesniedzējtiesa šajā lietā. Strīdā pamatlietā nav šaubu par to, ka *Brink's Lithuania* kā naudas līdzekļu pārvadātāja ir jāuzskata par skaidrās naudas apstrādes iestādi

Lēmuma ECB/2010/14 2. panta 2. punkta izpratnē. Tomēr iesniedzējtiesai ir šaubas par Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkta interpretāciju un spēkā esamību, proti, par to, vai šajā tiesību normā minētie minimālie standarti ir saistoši skaidrās naudas apstrādes iestādēm.

32. Iesniedzējtiesa it īpaši norāda, ka no šīs tiesību normas lietuviešu valodas versijas formulējuma izriet, ka euro banknošu automatizētā derīguma pārbaude ir jāveic saskaņā ar ECB noteiktajiem minimālajiem standartiem. Tas nozīmētu, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm, kas veic šo pārbaudi, būtu jāatbilst šiem standartiem. Tomēr Lēmuma ECB/2012/19 3. apsvērumā vienlaikus ir norādīts, ka ECB minimālie standarti attiecas vienīgi uz banknošu apstrādes iekārtu ražotājiem un neietekmē automatizētās derīguma pārbaudes procedūras, kas jāveic skaidrās naudas apstrādes iestādēm. Šajā kontekstā iesniedzējtiesa nav pārliecināta, vai, ņemot vērā Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkta dažādās valodu versijas, šī norma paredz, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir jānodrošina ECB minimālo standartu ievērošana.

33. Turklāt iesniedzējtiesa norāda, ka tad, ja Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkts būtu jāinterpretē tādējādi, ka ar to skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir noteikts pienākums testēt savas banknošu apstrādes iekārtas atbilstoši ECB minimālajiem standartiem, šis pienākums varētu nebūt pilnībā saderīgs ar pienākumu, kas izriet no šī paša lēmuma 3. panta 5. punkta, ņemot vērā, ka pēdējā minētajā noteikumā skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir skaidri noteikts pienākums izmantot šīs iekārtas ar standarta rūpnīcas iestatījumiem. Iesniedzējtiesa arī uzskata, ka ir grūti noteikt, kā skaidrās naudas apstrādes iestādēm būtu jāveic šī testēšana, ņemot vērā to, ka Lēmumā ECB/2010/14 šajā jautājumā nav sniegtas nekādas norādes. Turpretim iesniedzējtiesa norāda, ka tad, ja pienākums ievērot Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktā noteiktos minimālos standartus nebūtu piemērojams skaidrās naudas apstrādes iekārtām, banknošu apstrādes iekārtu izmantošana vienīgi ar standarta rūpnīcas iestatījumiem varētu apdraudēt mērķi nodrošināt euro banknošu saglabāšanu labā stāvoklī.

34. Visbeidzot, ja skaidrās naudas apstrādes iekārtām būtu saistoši Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktā noteiktie minimālie standarti, iesniedzējtiesa pauž šaubas, vai šie standarti atbilst tiesiskās drošības principam. Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar šo pašu noteikumu minimālie standarti tiek publicēti vienīgi ECB tīmekļvietnē, nevis *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Tādējādi iesniedzējtiesa jautā, vai minimālie standarti var tikt uzskatīti par saistošiem un vai uz tiem var atsaukties kā uz juridisko pamatu, lai izdotu rīkojumu skaidrās naudas apstrādes iestādei. Iesniedzējtiesa arī nav pārliecināta, vai Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktā paredzētais noteikums ir saderīgs ar LESD 297. panta 2. punktu un līdz ar to ir spēkā esošs, ciktāl tajā ir paredzēts, ka euro banknošu automatizētās derīguma pārbaudes minimālie standarti jāpublicē šādā veidā.

35. Šādos apstākļos *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Lēmuma ECB/2010/14 6. pants 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka skaidrās naudas apstrādes iestādei, kas veic automatizētu euro banknošu derīguma pārbaudi, ir jāievēro šajā tiesību normā minētie minimālie standarti?”

- 2) Ja saskaņā ar Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktu tajā minētie minimālie standarti ir piemērojami tikai banknošu apstrādes iekārtu ražotājiem, nevis skaidrās naudas apstrādes iestādēm, vai Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkts, to lasot kopā ar šī lēmuma 3. panta 5. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru pienākums ievērot šos minimālos standartus ir attiecināms arī uz skaidrās naudas apstrādes iestādi?
- 3) Vai automatizētas euro banknošu derīguma pārbaudes minimālie standarti banknošu apstrādes iekārtām, ņemot vērā to, ka tie ir publicēti ECB tīmekļvietnē, atbilst tiesiskās drošības principam un LESD 297. panta 2. punktam, un vai tie ir saistoši skaidrās naudas apstrādes iestādēm un uz tiem var atsaukties saistībā ar tām?
- 4) Vai Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkts, ciktāl tajā paredzēts, ka automatizētas euro banknošu derīguma pārbaudes minimālie standarti tiek publicēti ECB tīmekļvietnē un laiku pa laiku tiek grozīti, ir pretrunā tiesiskās drošības principam un LESD 297. panta 2. punktam un tādēļ ir spēkā neesošs?"

36. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesas kancelejā tika iesniegts 2021. gada 14. decembrī. Rakstveida apsvērumus iesniedza Lietuvas Republika, Eiropas Komisija un Eiropas Centrālā banka. Tiesas sēde notika 2022. gada 20. oktobrī.

IV. Juridiskais izvērtējums

37. Ar šiem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā lūdz Tiesu lemt par to, vai Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktā skaidrās naudas apstrādes iestādēm, veicot euro banknošu automatizēto derīguma pārbaudi, ir noteikts pienākums ievērot šajā tiesību normā minētos minimālos standartus. Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša, tad iesniedzējtiesa papildus vēlas noskaidrot, vai tāda valsts tiesību norma, kāda tiek aplūkota pamatlietā un kurā ir noteikts šāds pienākums skaidrās naudas apstrādes iestādēm, ir saderīga ar Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktu, lasot to kopā ar šī lēmuma 3. panta 5. punktu. Turklāt iesniedzējtiesa vaicā, vai gadījumā, ja skaidrās naudas apstrādes iestādēm būtu jāievēro šajā tiesību normā paredzētie minimālie standarti, ar vienkāršu šo standartu publicēšanu ECB tīmekļvietnē, kā norādīts Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktā, pietiek, lai varētu uzskatīt, ka tie atbilst tiesiskās drošības principam un LESD 297. panta 2. pantam un tādējādi ir saistoši. Līdz ar to iesniedzējtiesa apšaubā arī Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkta spēkā esamību.

A. Pirmais jautājums

38. Pirmais iesniedzējtiesas uzdotais jautājums attiecas uz Lēmumā ECB/2010/14 skaidrās naudas apstrādes iestādēm noteikto pienākumu aizsargāt euro pret viltošanu piemērojamību. Konkrētāk, ar šo jautājumu tiek mēģināts noskaidrot, vai Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktā minētie minimālie standarti ir piemērojami skaidrās naudas apstrādes iestādēm, kad tās pilda savu pienākumu veikt euro banknošu automatizētu derīguma pārbaudi.

39. Vispirms jāatgādina, ka Regulas Nr. 1338/2001 6. pantā ir paredzēti pasākumi, kas nepieciešami euro aizsardzībai pret viltošanu. Šajā tiesību normā ir noteikts, ka iestādēm, kas iesaistītas profesionālā darbībā banknošu apgrozībā un piegādē iedzīvotājiem, tostarp skaidrās naudas apstrādes iestādēm, ir pienākums izņemt no apgrozības visas saņemtās euro banknotes, par kurām ir zināms, ka tās ir viltotas, vai kuras ir pietiekams pamats par tādām uzskatīt, un tās

tūlīt nodot kompetentajām valstu iestādēm. Šajā pašā noteikumā ir paredzēts, ka dalībvalstīm attiecīgi jārikojas, lai nodrošinātu, ka uz kredītiestādēm un citām profesionālām skaidrās naudas apstrādes iestādēm, kas nav pildījušas iepriekš minētos pienākumus, attiecas efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas.

40. Lēmums ECB/2010/14 papildina Regulas Nr. 1338/2001 6. pantu¹¹. Jo īpaši minētā lēmuma 3. panta 1. punktā skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir noteikts pienākums pārbaudīt euro banknošu autentiskumu un derīgumu saskaņā ar šajā pašā lēmumā noteikto procedūru. Pamatmērķis ir nodrošināt euro banknošu labu stāvokli, lai varētu viegli un droši pārbaudīt to autentiskumu un tādējādi ļaut atklāt viltojumus¹². Turklāt Lēmuma ECB/2010/14 3. panta 3. punktā ir precizēts, ka autentiskumu un derīgumu vai nu pārbauda ar banknošu apstrādes iekārtām, kas izturējušas Eurosistēmas nacionālās centrālās bankas pārbaudi, vai arī to manuāli veic apmācīts darbinieks. Gadījumos, kad iekārtas apkalpo darbinieki vai klienti¹³, Lēmuma ECB/2010/14 3. panta 5. punktā tāpat ir noteikts, ka šīs iekārtas var izmantot vienīgi euro banknošu nominālvērtībām un sērijām, kas attiecīgajām iekārtām norādītas ECB tīmekļvietnē, iekārtas izmantojot ar standarta rūpnīcas iestatījumiem, t.sk. to atjauninājumiem.

41. Attiecībā uz automatizēto derīguma pārbaudi, kas ir šīs lietas pamatā, Lēmuma ECB/2010/14 6. panta “Nederīgo banknošu atklāšana” 2. punktā ir noteikts, ka šī pārbaude “[jāveic] ar veiksmīgi pārbaudītu banknošu apstrādes iekārtu palīdzību saskaņā ar minimālajiem standartiem, ko kopā ar to grozījumiem publicē ECB tīmekļa vietnē”. Šajā tiesību normā nav precizēts, vai šie minimālie standarti attiecas uz skaidrās naudas apstrādes iestādēm, un tajā nav arī konkrēti noteikts, vai skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir pienākums uzraudzīt, vai iekārtas, ko tās izmanto, lai veiktu euro banknošu automatizēto derīguma pārbaudi atkārtotai laišanaī apgrozībā, atbilst šiem standartiem.

42. Tiesa ir pastāvīgi norādījusi, ka, interpretējot Savienības tiesību normu, atbildot uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī konteksts un šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi¹⁴.

43. Vispirms man jākonstatē, kā norāda iesniedzējtiesa, ka Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktu no gramatiskās interpretācijas skatpunkta var interpretēt tādējādi, ka euro banknotēm ir jāveic automatizēta derīguma pārbaude atbilstoši ECB minimālajiem standartiem. Šāda interpretācija izrietētu no šajā tiesību normā lietotās frāzes “automatizēto derīguma pārbaudi veic” un frāzes “saskaņā ar minimālajiem standartiem”. Ņemot vērā, ka saskaņā ar Lēmuma ECB/2010/14 3. panta 1. punktu skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir uzticēts veikt šo uzdevumu, minētā lēmuma 6. panta 2. punkts ļautu secināt, ka šiem uzņēmējiem ir pienākums nodrošināt, lai euro banknotēm tiktu veikta automatizēta derīguma pārbaude atbilstoši šiem minimālajiem standartiem.

44. Tomēr, rūpīgi lasot Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktu, atklājas, ka frāze “saskaņā ar minimālajiem standartiem, ko [...] publicē” ir uzreiz pēc frāzes “veiksmīgi pārbaudīt[as] banknošu apstrādes iekārt[as]”, nevis pēc frāzes “automatizēto derīguma pārbaudi veic”. Tāpēc, ņemot vērā teikuma struktūru un to, ka testi pēc definīcijas tiek veikti attiecībā uz iepriekš noteiktiem standartiem, šajā tiesību normā lietoto jēdzienu “minimālie standarti” sliecos interpretēt kā atsauci uz testiem, kas attiecībā uz banknošu apstrādes iekārtām ir jāveic pirms to uzstādīšanas

¹¹ Skat. Lēmuma ECB/2010/14 1. pantu.

¹² Šajā ziņā skat. Lēmuma ECB/2010/14 2. apsvērumu.

¹³ Attiecībā uz banknošu apstrādes iekārtu klasifikāciju skat. Lēmuma ECB/2010/14 I pielikumu.

¹⁴ Skat. tostarp spriedumu, 2016. gada 16. novembris, *Hemming* u.c. (C-316/15, EU:C:2016:879, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

un pirms tās var izmantot skaidrās naudas apstrādes iestādes, nevis kā atsauci uz procedūru, kas skaidrās naudas apstrādes iestādēm jāievēro, veicot euro banknošu automatizētu derīguma pārbaudi. Pretējā gadījumā frāzei “automatizēto derīguma pārbaudi veic” loģiski sekotu frāze “saskaņā ar minimālajiem standartiem, ko [...] publicē”, kas arī veidotu saskaņotu un labi strukturētu teikumu, tomēr tādā gadījumā tam būtu cita nozīme.

45. Šo secinājumu, kas izriet no Lēmuma ECB/2010/14 angļu valodas versijas analīzes, man šķiet, apstiprina arī minētā lēmuma 6. panta 2. punkta citu valodu versijas. Piemēram, kā norāda ECB, Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkta franču valodas versijā ir noteikts, ka “le contrôle automatique est effectué avec un équipement de traitement des billets testé positivement conformément aux normes minimales qui sont publiées sur le site internet de la BCE et modifiées périodiquement”. Visbeidzot spāņu valodas versijā ir noteikts, ka “la comprobación automática de aptitud se efectuará mediante una máquina de tratamiento de billetes que haya superado una prueba de acuerdo con las normas mínimas que, junto con sus oportunas modificaciones, se publican en la dirección del ECB en Internet”¹⁵. Saskaņā ar šīs tiesību normas struktūru visās šajās valodu versijās, kas atbilst arī lietuviešu valodas versijas struktūrai, kura piemērojama pamatlietā, atsauce uz ECB minimālajiem standartiem, manuprāt, ir jāuzskata par tādu, kas attiecas uz banknošu apstrādes iekārtām, kuras ir sekmīgi jāpārbauda saskaņā ar šiem standartiem, nevis uz jebkādu pienākumu, kas skaidrās naudas apstrādes iestādēm jāveic, pārbaudot euro banknošu derīgumu pirms to atkārtotas laišanas apgrozībā.

46. No tā izriet, ka Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkta gramatiskā interpretācija, kas balstīta uz šīs tiesību normas dažādo valodu versiju salīdzinošo analīzi, norāda uz to, ka minimālie standarti nav piemērojami automatizētai derīguma pārbaudei, ko skaidrās naudas apstrādes iestādes veic savā profesionālajā darbībā. No tās arī neizriet, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm, veicot šīs pārbaudes, būtu jāpārbauda vai jātestē to banknošu apstrādes iekārtas atbilstoši šiem standartiem. Turpretī atsauce uz ECB minimālajiem standartiem Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktā nozīmē, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm to pienākumi jāveic, izmantojot iekārtas, kas ir iepriekš pārbaudītas atbilstoši šiem standartiem.

47. Katrā ziņā, lai gan Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkts ir relatīvi neskaidrs, man jānorāda, ka šī lēmuma kontekstuālā un sistemātiskā interpretācija atbalsta izpratni, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm nav saistoši ECB minimālie standarti attiecībā uz euro banknošu automatizēto derīguma pārbaudi.

48. Pirmkārt, Lēmuma ECB/2012/19 – t.i., galvenā tiesību akta, ko ECB ir pieņēmusi, lai grozītu Lēmumu ECB/2010/14¹⁶, – 3. apsvērumā ir noteikts, ka euro banknošu automatizētās derīguma pārbaudes minimālie standarti ir prasības attiecībā uz banknošu apstrādes iekārtu darbību. Tajā pašā apsvērumā arī nepārprotami norādīts, ka “minimālie standarti attiecas *tikai* uz banknošu apstrādes iekārtu ražotājiem un neietekmē Lēmumā ECB/2010/14 noteiktās autentiskuma un derīguma pārbaudes procedūras, kas jāievēro skaidrās naudas apstrādes iestādēm”¹⁷. Tādējādi nevajadzētu palikt šaubām par tā grozījuma mērķi attiecībā uz minimālo standartu piemērošanas jomu, kurš ieviests ar Lēmumu ECB/2012/19.

¹⁵ Spāņu valodas versija šajā ziņā, iespējams, atklāj visvairāk, jo frāze “que haya superado una prueba de acuerdo con las normas mínimas” rada relatīvu apgalvojumu, kas var attiekties *vienīgi* uz “máquina de tratamiento de billetes”, proti, “banknošu apstrādes iekārtu”. Portugāļu valodas versija šajā ziņā ir līdzīga spāņu valodas versijai.

¹⁶ Skat. arī Eiropas Centrālās bankas 2019. gada 5. decembra Lēmumu (ES) 2019/2195 (ECB/2010/14) (OV 2019, L 330, 91. lpp.), ar kuru ir ieviesti vairāki tehniski grozījumi un dažu noteikumu, procedūru un definīciju papildu precizējumi un uzlabojumi.

¹⁷ Mans izcēlums.

49. Otrkārt, svarīgi atzīmēt, ka Lēmuma ECB/2010/14 6. pantā tā sākotnējā redakcijā bija paredzēts, ka euro banknošu derīguma pārbaude jāveic saskaņā ar šī lēmuma IIIa un IIIb pielikumā noteiktajiem minimālajiem standartiem. Jo īpaši IIIa pielikumā bija noteikti minimālie standarti, kas piemērojami banknošu apstrādes iekārtu veiktajai automatizētajai derīguma pārbaudei, savukārt IIIb pielikumā bija noteikti minimālie standarti manuālai derīguma pārbaudei, ko veic apmācīti darbinieki.

50. Tomēr pēc Lēmuma ECB/2012/19 pieņemšanas Lēmuma ECB/2010/14 IIIa pielikums saskaņā ar pirmā minētā lēmuma 3. apsvērumu tika atcelts ar skaidru mērķi – automatizētās derīguma pārbaudes minimālos standartus atstāt “ārpus” otrā minētā lēmuma “piemērošanas jomas”¹⁸. Vienlaikus šie minimālie standarti tika iestrādāti Pamatnostādnē ECB/2010/NP16¹⁹, kurā izklāstīti noteikumi un procedūras banknošu apstrādes iekārtu tipu testēšanai, un saskaņā ar šīs pamatnostādnes 2. pantu tie ir attiecināmi uz pārbaudēm, kas tiek veiktas šiem iekārtu tipiem “pēc ražotāju pieprasījuma [...] pirms to uzstādīšanas un pēc tam, kad tās uzstādījušas skaidrās naudas apstrādes iestādes”. Minimālie standarti pašlaik ir uzskaitīti šīs pamatnostādnes IV pielikumā, neietekmējot publicēšanu, kas saskaņā ar Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktu jāveic ECB tīmekļvietnē. Interesanti, ka Lēmumam ECB/2012/19 un Pamatnostādnē ECB/2012/NP16 iekļautajam grozījumam ir viens un tas pats pieņemšanas datums.

51. Tāpēc Lēmums ECB/2012/19 apstiprina, ka minimālo standartu piemērojamība personām tika pielāgota tā, lai šie standarti attiektos vienīgi uz testiem, ko ražotāji veic saistībā ar to banknošu apstrādes iekārtu tipiem. Kā ECB pamatoti norādīja tiesas sēdē, šis grozījums ir balstīts uz šīs iestādes apzinātu politisku izvēli izvairīties no jebkādas iejaukšanās vai manipulācijas ar iekārtām, kas veic automatizētu derīguma pārbaudi. Kā paskaidrošu vēlāk, šī politikas izvēle balstās arī uz skaidrās naudas apstrādes iestādēm noteikto papildu pienākumu izmantot savas iekārtas vienīgi ar standarta rūpnīcas iestatījumiem.

52. Treškārt, ja tiktu uzskatīts, ka minimālie standarti attiecas ne tikai uz banknošu apstrādes iekārtu ražotājiem, kā norādīts iepriekš, bet arī uz skaidrās naudas apstrādes iekārtām, vairāki Lēmuma ECB/2010/14 noteikumi, kuru mērķis ir izveidot pilnīgu autentiskuma un derīguma pārbaudes noteikumu un procedūru kopumu, zaudētu jēgu vai katrā ziņā radītu nelietderīgu rezultātu.

53. Tas pirmām kārtām un galvenokārt attiektos uz skaidrās naudas apstrādes iestāžu pienākumu izmantot banknošu apstrādes iekārtas ar standarta rūpnīcas iestatījumiem saskaņā ar Lēmuma ECB/2010/14 3. panta 5. punktu. Kā minēts iepriekš, šī pienākuma mērķis ir novērst situāciju, kad skaidrās naudas apstrādes iestādes neievēro iekārtu ražotāju noteiktos standarta rūpnīcas iestatījumus, lai šādi novērstu euro banknošu autentiskuma un derīguma pārbaudes rezultātu neatbilstību visā eurozonā. Nav šaubu, ka tad, ja skaidrās naudas apstrādes iestādes pārbaudītu savas iekārtas saskaņā ar ECB noteiktajām minimālo standartu prasībām, tie nespētu izpildīt pienākumu, kas paredz nemainīt standarta rūpnīcas iestatījumus, kurus ražotājs noteicis pirms to piegādes vai veicot uzstādīšanu. Tādējādi interpretācija, kas atbalsta minimālo standartu

¹⁸ Turpretī saskaņā ar Lēmuma ECB/2010/14 grozītās redakcijas 6. panta 1. punktu skaidrās naudas apstrādes iestādēm joprojām ir piemērojami minimālie standarti attiecībā uz manuālo derīguma pārbaudi, kas uzskaitīti šī lēmuma III pielikumā. Šāda atšķirīga attieksme ir tāpēc, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm, kad to darbinieki veic manuālu derīguma pārbaudi, līdz ar to nepalaujoties uz iekārtu, ko iepriekš konfigurējis ražotājs, joprojām ir pienākums nodrošināt šo standartu ievērošanu.

¹⁹ Šī integrācija tika veikta ar iepriekš minēto Pamatnostādni ECB/2012/NP20. Skat. šo secinājumu 7. zemsvītras piezīmi.

noteikšanu skaidrās naudas apstrādes iestādēm, radītu pretrunas Lēmumā ECB/2010/14, kas ne tikai apdraudētu tā iekšējo normatīvo saskaņotību, bet arī liktu apšaubīt politikas izvēli, ko ECB izdarījusi, pieņemot Lēmumu ECB/2012/19.

54. Turklāt līdzīga izpratne jāpiemēro arī attiecībā uz skaidrās naudas apstrādes iestāžu pienākumu euro banknošu automatizētai derīguma pārbaudei izmantot vienīgi nacionālo centrālo banku veiksmīgi pārbaudītus banknošu apstrādes iekārtu tipus, kā noteikts Lēmuma ECB/2010/14 3. panta 3. punktā. Jāatgādina, ka tad, ja skaidrās naudas apstrādes iestādēm būtu pienākums testēt savas iekārtas, lai nodrošinātu to atbilstību ECB minimālajiem standartiem, tas liktu apšaubīt šo iekārtu testēšanas noteikumu un procedūru mērķi, kurā saskaņā ar Lēmuma ECB/2010/14 9. pantu un citām piemērojamām tiesību normām, proti, Pamatnostādni ECB/2010/NP16, galvenā loma ir ražotājiem un nacionālajām centrālajām bankām. Turklāt saglabātos šaubas par skaidrās naudas apstrādes iestāžu veikto testu metodi un pareizību. Manuprāt, tas, ka Lēmumā ECB/2010/14 šajā ziņā nav nekādu norāžu, noteikti liecina par labu secinājumam, ka ECB kā šī lēmuma un tā vēlākā grozījuma autore ir uzskatījusi, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm nav nekāda pienākuma pārbaudīt savas iekārtas, ņemot vērā ECB minimālos standartus.

55. Tāpēc, kontekstuāli un sistēmiski interpretējot Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktu, nav jāpārskata šīs regulas gramatiskā interpretācija, kā izklāstīts šo secinājumu 46. punktā. Gluži pretēji, šāda interpretācija apstiprina viedokli, ka ECB minimālie standarti neuzliek skaidrās naudas apstrādes iestādēm pienākumu pārbaudīt savas iekārtas atbilstoši šiem standartiem.

56. Visbeidzot attiecībā uz Lēmuma ECB/2010/14 un šī lēmuma 6. panta 2. punkta teleoloģisko interpretāciju jānorāda, ka viens no galvenajiem uzdevumiem, nodrošinot sabiedrības uzticību apgrozībā esošajām euro banknotēm, ir uzturēt tās labā stāvoklī²⁰. Ņemot vērā, ka, esot apgrozībā, banknotes neizbēgami bojājas, nolietotās vai bojātās banknotes ir jāizņem no apgrozības un jāaizstāj ar jaunām vai derīgām banknotēm. Galvenais mērķis šajā ziņā ir nodrošināt ne tikai to, ka euro banknotes tiek pieņemtas kā maksāšanas līdzeklis, bet arī to, ka to īstumu var viegli un droši pārbaudīt un tādējādi var aizsargāt euro pret viltošanu.

57. Šajā ziņā ir taisnība, ka divu līmeņu testu noteikšanu banknošu apstrādes iekārtām, ņemot vērā ECB minimālos standartus, ko sākotnēji veic šo iekārtu ražotāji, bet pēc tam – skaidrās naudas apstrādes iestādes, varētu uzskatīt par veidu, kā samazināt nederīgu banknošu atkārtotas laišanas apgrozībā iespējamību.

58. Tomēr papildus tam, ka šāda izpratne būtu pretrunā Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkta gramatiskajai interpretācijai un, kā jau esmu norādījusi, mazinātu šī lēmuma iekšējo saskaņotību, nav pārliecības, ka šo mērķi būtu iespējams sasniegt līdzīgu iemeslu dēļ, kā izklāstīts šo secinājumu 53. punktā. Galu galā, ja skaidrās naudas apstrādes iestādes pašas testētu savas banknošu apstrādes iekārtas, būtu jāpielāgo šo iekārtu standarta rūpnīcas iestatījumi, un tas palielinātu risku, ka automatizētā derīguma pārbaude būtu kļūdaina vai neizdots, un līdz ar to rezultāts būtu mazāk efektīvs. Turklāt, kā tiesas sēdē norādīja ECB, ņemot vērā šo iekārtu ražotāju ierobežoto skaitu eurozonā salīdzinājumā ar daudz lielāko skaidrās naudas apstrādes iestāžu skaitu, precīzāku un izmaksu ziņā lietderīgāku testēšanu var veikt, ja pienākums nodrošināt atbilstību minimālajiem standartiem ir attiecināms tikai uz banknošu apstrādes iekārtu ražotājiem, nevis ir piemērojams arī skaidrās naudas apstrādes iestādēm.

²⁰ Skat. Lēmuma ECB/2010/14 2. apsvērumu.

59. Tāpēc man nešķiet, ka ar Lēmumu ECB/2010/14 – un minētā lēmuma 6. panta 2. punktu – izvirzītie mērķi attaisno atkāpšanos no interpretācijas, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm nav pienākuma uzraudzīt un testēt to banknošu apstrādes iekārtas, ņemot vērā ECB pieņemtos minimālos standartus.

60. No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka neviens no Tiesas interpretācijas kanoniem, kas paredzēti, lai noteiktu Savienības tiesību normu jēgu, neļauj secināt, ka Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punktā minētie minimālie standarti ir piemērojami skaidrās naudas apstrādes iestādēm, kad tās pilda savu pienākumu veikt euro banknošu automatizēto derīguma pārbaudi.

61. Tomēr, kā rakstveida apsvērumos ir norādījusi Komisija, paliek neatbildēts jautājums, vai skaidrās naudas apstrādes iestāde, kuras banknošu apstrādes iekārtās nav ievērota ECB minimālajos standartos noteiktā 5 % novirze, var atteikties izpildīt nacionālās centrālās bankas rīkojumu, kas tai adresēts pēc tam, kad tās telpās veikta pārbaude uz vietas, uzdodot skaidrās naudas apstrādes iestādei novērst šo situāciju. Šajā lietā aicinu Tiesu izskatīt šo aktuālo jautājumu, kuram, kā izriet no iesniedzējtiesas nolēmumā sniegtās informācijas, ir būtiska nozīme, lai iesniedzējtiesa varētu izlemt izskatāmo lietu²¹, un it īpaši izvērtēt, vai apstrīdētais lēmums ir pamatots.

62. Šajā ziņā jānorāda, ka Lēmumā ECB/2010/14 un citos piemērojamos tiesību aktos, proti, Pamatnostādņē ECB/2010/NP16, noteiktais normatīvais regulējums, lai nodrošinātu, ka publiskajā apgrozībā tiek atkārtoti laistas vienīgi labā stāvoklī esošas euro banknotes, būtībā balstās uz trim galvenajiem pīlāriem. Tie ir: i) banknošu apstrādes iekārtu ražošana un konfigurācija atbilstoši minimālajiem standartiem attiecībā uz automatizēto derīguma pārbaudi, kas pēc tam, kad nacionālā centrālā banka pēc ražotāja lūguma tās ir sekmīgi pārbaudījusi, tiek uzskaitītas ECB tīmekļvietnē atkarībā no to veida²²; ii) pienākumu kopuma noteikšana attiecībā uz skaidrās naudas apstrādes iekārtām, jo īpaši attiecībā uz euro banknošu automatizēto derīguma pārbaudi; un iii) uzraudzības un pārraudzības pilnvaru atzīšana nacionālajām centrālajām bankām, lai nodrošinātu, ka konkrētie subjekti izpilda to attiecīgos pienākumus²³.

63. Par skaidrās naudas apstrādes iestādēm noteiktajiem pienākumiem jau paskaidroju, ka tie galvenokārt izriet no Lēmuma ECB/2010/14²⁴ 3. panta, kurā ne tikai – tā 1. punktā – noteikts vispārējs pienākums veikt euro banknošu autentiskuma un derīguma pārbaudi atbilstoši šajā lēmumā paredzētajām procedūrām, bet paredzēti arī papildu pienākumi, īpaši tā 3., 4. un 5. punktā. Šie pienākumi paredz, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm, pirmkārt, jāizmanto tāda veida banknošu apstrādes iekārtas, kuras saskaņā ar ECB publicētajiem minimālajiem standartiem sekmīgi pārbaudījusi nacionālā centrālā banka, otrkārt, banknošu apstrādes iekārtas jāizmanto vienīgi ECB tīmekļvietnē uzskaitītajiem euro banknošu nomināliem un sērijām un, treškārt, šīs iekārtas jāizmanto ar standarta rūpnīcas iestatījumiem, tostarp jebkādiem to atjauninājumiem.

64. Savukārt Lēmuma ECB/2010/14 10. panta 1. punktā ir paredzēts, ka nacionālajām centrālajām bankām ir atļauts veikt pārbaudes uz vietas skaidrās naudas apstrādes iestāžu telpās, jo īpaši, lai uzraudzītu to banknošu apstrādes iekārtu spēju pārbaudīt euro banknošu autentiskumu un

²¹ Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 27. oktobris, *Iveco Orecchia* (C-68/21 un C-84/21, EU:C:2022:835, 57. un 58. punkts un tajos minētā judikatūra).

²² Skat. tostarp Lēmuma ECB/2010/14 9. pantu un Pamatnostādnes ECB/2010/NP16 2. panta 1. un 2. punktu.

²³ Skat. tostarp Lēmuma ECB/2010/14 10. pantu un Pamatnostādnes ECB/2010/NP16 2. panta 3. punktu un 4. punktu.

²⁴ Skat. šo secinājumu 40. punktu.

derīgumu, kā arī lai pārbaudītu šo iekārtu darbību un kontroli regulējošās procedūras. Lēmuma ECB/2010/14 10. panta 3. punktā turklāt ir noteikts, ka tad, ja nacionālā centrālā banka konstatē, ka skaidrās naudas apstrādes iestāde neievēro šā lēmuma noteikumus, tā pieprasa noteiktā termiņā veikt korektīvos pasākumus. Tas nozīmē, ka nacionālās centrālās bankas var izdot rīkojumus skaidrās naudas apstrādes iestādēm, ja tās nepilda savus pienākumus, un pat piemērot sankcijas, ja tās ir efektīvas, samērīgas un preventīvas²⁵.

65. Tiesas sēdes laikā gan Komisija, gan ECB norādīja, ka, kopīgi interpretējot Lēmumā ECB/2010/14 noteiktos skaidrās naudas apstrādes iestāžu pienākumus, no vienas puses, un Lēmuma ECB/2010/14 10. panta 3. punktu, no otras puses, rodas pietiekams juridiskais pamats, lai pamatotu tādu valsts lēmumu kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru skaidrās naudas apstrādes iestādei tiek uzdots novērst situāciju, kad tās banknošu apstrādes iekārtas pārsniedz 5 % novirzi euro banknošu derīguma pārbaudei. Šo pušu ieskatā šai kopīgajai interpretācijai vajadzētu nepieļaut, ka skaidrās naudas apstrādes iestāde atsakās rīkoties saskaņā ar tai adresēto nacionālās centrālās bankas rīkojumu.

66. Vēlētos jau sākumā uzsvērt, ka Lēmuma ECB/2010/14 10. panta 3. punktā ir skaidri noteikts – lai nacionālā centrālā banka varētu pieņemt rīkojumu vai pat piemērot sankciju, tai ir jākonstatē, ka “skaidrās naudas apstrādes iestāde neievēro [Lēmuma ECB/2010/14] noteikumus”. Tomēr, ja šī lēmuma 6. panta 2. punktā minētie minimālie standarti neattiecas uz skaidrās naudas apstrādes iestādēm, būtu jānosaka, kuru noteikumu skaidrās naudas apstrādes iestāde faktiski ir pārkāpusi, ja tās banknošu apstrādes iekārtas neatbilst šajos standartos noteiktajai novirzei attiecībā uz banknošu automatizēto derīguma pārbaudi.

67. Šajā ziņā uzskatu, ka ir pietiekami acīmredzami, ka, tā kā Lēmuma ECB/2010/14 3. panta 1. punktā skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir noteikts pienākums veikt automatizētas derīguma pārbaudes, šīm skaidrās naudas apstrādes iestādēm jāizmanto banknošu apstrādes iekārtas, kas spēj veikt šīs pārbaudes, un it īpaši atklāt nederīgas vai bojātas euro banknotes. Pretējā gadījumā tās neizpildītu savu pamatpienākumu, kas tām ir noteikts ar Lēmumu ECB/2010/14, kurš turklāt ir Regulas Nr. 1338/2001 6. panta 1. punktā tām noteiktā vispārīgākā pienākuma piedalīties cīņā pret viltošanu izpausme. Šajā kontekstā, ja nacionālā centrālā banka pēc pārbaudes skaidrās naudas apstrādes iestādes telpās konstatē tās banknošu apstrādes iekārtu kļūmi, šai skaidrās naudas apstrādes iestādei ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu iekārtu remontu. Jāatzīst, kā minēts iepriekš, ka pašreizējā Lēmuma ECB/2010/14 redakcija balstās uz principu, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm nevajadzētu iejaukties savās banknošu apstrādes iekārtās, lai izvairītos no izmaiņām šo iekārtu ražotāja ieviestajos standarta rūpnīcas iestatījumos. Tomēr tam nekādā ziņā nevajadzētu atturēt skaidrās naudas apstrādes iestādi no rīcības – un, ja nepieciešams, sadarbības ar ražotāju –, lai labotu šo situāciju.

68. No tā izriet, ka skaidrās naudas apstrādes iestāde nevar atteikties izpildīt nacionālās centrālās bankas rīkojumu, kurš tai adresēts pēc pārbaudes uz vietas tās telpās un ar kuru tai uzdots labot situāciju, ja tās apstrādes iekārtas neatbilst 5 % novirzei, kas noteikta automatizētas derīguma pārbaudes minimālajos standartos. Ņemot vērā iepriekš minēto, šādu lēmumu, manuprāt, var pamatot vienīgi ar Lēmuma ECB/2010/14 3. panta 1. punktu, lasot to Regulas Nr. 1338/2001 6. panta 1. punkta kontekstā.

²⁵ Šajā ziņā skat. Regulas Nr. 1338/2001 6. panta 2. punktu.

69. Ņemot vērā iepriekš minēto, secinu, ka Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā norādītie ECB minimālie standarti neattiecas uz skaidrās naudas apstrādes iestādēm, kad tās veic euro banknošu automatizēto derīguma pārbaudi. Tomēr šī paša lēmuma 3. panta 1. punkts, lasot to Regulas Nr. 1338/2001 6. panta 1. punkta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai novērstu situāciju, kad nacionālās centrālās bankas veiktā pārbaudē tiek konstatēts, ka to banknošu apstrādes iekārtas nespēj konstatēt euro banknošu nederīgumu robežās, kas nepārsniedz 5 % novirzi.

B. Otrais jautājums

70. Uzdodot otro jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkts, lasot to kopā ar 3. panta 5. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesību normu, kurā skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir noteikts pienākums ievērot ECB pieņemtos un tās tīmekļvietnē publicētos minimālos standartus.

71. Saskaņā ar vispāratzītu Savienības tiesību principu dalībvalstīm ir kompetence saskaņā ar to institucionālo autonomiju paredzēt nosacījumus, ar kādiem to valsts iestādes un struktūras var īstenot Savienības tiesības. Kā pamatoti ir norādījusi ECB, Tiesa ir nospriedusi, ka pat jomās, kas ir Eiropas Savienības ekskluzīvā kompetencē, dalībvalstis var ieviest pasākumus, kas nepieciešami Savienības tiesību efektīvai piemērošanai un izpildei²⁶. Tomēr, to darot, dalībvalstīm saskaņā ar efektivitātes un lojālas sadarbības principiem ir jāievēro visi normatīvie elementi, kas izriet no īstenojamās Savienības tiesību normas.

72. Attiecībā uz euro aizsardzību pret viltošanu jānorāda, ka Lietuvas Republika ir pieņēmusi noteikumus, kuru mērķis ir nodrošināt Lēmuma ECB/2010/14, un jo īpaši šajā lēmumā noteikto pienākumu, kas attiecas uz skaidrās naudas apstrādes iestādēm, tostarp saskaņā ar 3. panta 1. un 3.–5. punktu, īstenošanu.

73. Konkrētāk, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka saskaņā ar Lietuvas Bankas likuma 47.⁵ pantu, redakcijā, kas piemērojama pamatlietā, Lietuvas Banka uzrauga skaidras naudas apstrādes darbības saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem, proti, Lēmumu ECB/2010/14. Tāpat Lietuvas Bankas likuma 47.⁷ pantā Lietuvas Bankai ir piešķirtas pilnvaras veikt korektīvos pasākumus, kas izriet tieši no Lēmuma ECB/2010/14 10. panta 3. punkta.

74. Turklāt Lietuvas Banka ir apstiprinājusi lēmumu par skaidrās naudas apstrādes darbību uzraudzības procedūru. Ar šo tiesību aktu Lietuvas Bankai ir piešķirta kompetence pārbaudes laikā testēt skaidrās naudas apstrādes iekārtu, kuras izmanto skaidrās naudas apstrādes iestāde, spēju pārbaudīt euro banknošu autentiskumu un derīgumu. Lietuvas Banka ir arī pieņēmusi lēmumu par autentiskuma un derīguma pārbaudes procedūru, kura 12. punktā ir noteikts, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm jāpārbauda euro banknošu autentiskums un kvalitāte “saskaņā ar ECB tīmekļvietnē publicētajiem minimālajiem standartiem”.

75. Pirmā uzdotā jautājuma analīze ļāva man secināt, ka Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā minētie ECB minimālie standarti neattiecas uz skaidrās naudas apstrādes iestādēm, kad tās veic euro banknošu automatizētu derīguma

²⁶ Skat. tostarp spriedumu, 2008. gada 6. marts, *Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones* (C-82/07, EU:C:2008:143, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

pārbaudi. Šajā analizē arī paskaidroju, ka Lēmuma ECB/2010/14 3. panta 5. punktā skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir noteikts pienākums, veicot euro banknošu automatizētu derīguma pārbaudi, izmantot savas banknošu apstrādes iekārtas ar standarta rūpnīcas iestatījumiem. Arī tas tiek darīts ar mērķi, lai skaidrās naudas apstrādes iestādes neiejauktos šo iekārtu standarta rūpnīcas iestatījumos, kurus noteikuši to ražotāji, tādējādi izvairoties no nekonsekventas vai neveiksmīgas automatizētas derīguma pārbaudes eurozonā²⁷.

76. ECB atzīst, ka saskaņā ar šādu Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkta interpretāciju attiecīgās Lietuvas tiesību normas var arī nebūt tam pretrunā. Minētās iestādes ieskatā šīs tiesību normas var interpretēt veidā, kas ir saderīgs ar Lēmumu ECB/2010/14, ciktāl atsauce uz skaidrās naudas apstrādes iestāžu nodrošināto atbilstību ECB minimālajiem standartiem tiek saprasta kā pienākums ievērot Lēmuma ECB/2010/14 noteikumus, kas uz tām tieši attiecas, proti, minētā lēmuma 3. pantu.

77. Manā ieskatā šajā lietā tomēr nav vietas šādai interpretācijas brīvībai. Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkta interpretācija, ko piedāvāju Tiesai, ir tiešā pretrunā Lietuvas Bankas pieņemtā lēmuma par autentiskuma un derīguma pārbaudes procedūru 12. punkta formulējumam. Šādos apstākļos sliecos uzskatīt, ka šo valsts tiesību normu nav iespējams interpretēt tā, lai tā atbilstu minētajam lēmumam un netiktu atzīta par nepiemērojamu.

78. Turklāt, kā norāda iesniedzējtiesa, Lietuvas tiesību norma tās pašreizējā redakcijā ir tiešā pretrunā skaidrās naudas apstrādes iestāžu pienākumam izmantot banknošu apstrādes iekārtas vienīgi ar standarta rūpnīcas iestatījumiem. Šajā ziņā šīs normas formulējums ne tikai rada tiesiskās nedrošības kontekstu – kā to skaidri ilustrē šī lieta –, bet arī var likt skaidrās naudas apstrādes iestādēm uzraudzīt savas ierīces un vajadzības gadījumā veikt pasākumus, lai garantētu minimālo standartu ievērošanu. Manā ieskatā šī iemesla dēļ šis noteikums ir pretrunā Lēmuma ECB/2010/14 3. panta 5. punktam²⁸.

79. Ievērojot iepriekš minēto, secinu, ka Lēmuma ECB/2010/14 6. panta 2. punkts, lasot to kopā ar 3. panta 5. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā pamatlietā, kurā skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir noteikts pienākums ievērot ECB pieņemtos un tās tīmekļvietnē publicētos minimālos standartus.

80. Ņemot vērā atbildes, ko ierosinu sniegt uz pirmo un otro prejudiciālo jautājumu, iesniedzējtiesas uzdotais trešais un ceturtais jautājums nav jāizskata.

²⁷ Šajā ziņā skat. šo secinājumu 58. punktu.

²⁸ Īsi jāpiebilst – lai gan ir taisnība, ka Lēmuma ECB/2010/14 3. panta 5. punktā ir paredzēts, ka nacionālā centrālā banka un skaidrās naudas apstrādes iestāde var vienoties par stingrākiem iestatījumiem nekā tie, kas konfigurēti rūpnīcā, šī iespēja tomēr nenozīmē, ka dalībvalstīm ir atļauts noteikt skaidrās naudas apstrādes iestādēm pienākumu pārbaudīt to iekārtas atbilstoši ECB minimālajiem standartiem.

V. Secinājumi

81. Pamatojoties uz iepriekš veikto izvērtējumu, ierosinu Tiesai uz pirmajiem diviem *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) uzdotajiem jautājumiem atbildēt šādi:

- 1) Eiropas Centrālās bankas Lēmuma ECB/2010/14 (2010. gada 16. septembris) par euro banknošu autentiskuma un derīguma pārbaudi, kā arī to atkārtotu laišanu apgrozībā (2010/597/ES), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Centrālās bankas 2012. gada 7. septembra Lēmumu ECB/2012/19 (2012/507/ES), 6. panta 2. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā norādītie ECB minimālie standarti neattiecas uz skaidrās naudas apstrādes iestādēm, kad tās veic euro banknošu automatizētu derīguma pārbaudi.

Tomēr šī paša lēmuma 3. panta 1. punkts, lasot to Padomes Regulas (EK) Nr. 1338/2001 (2001. gada 28. jūnijs), ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi eiro aizsardzībai pret viltošanu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2008. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2009, 6. panta 1. punkta gaismā,

ir jāinterpretē tādējādi, ka skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai novērstu situāciju, kad nacionālās centrālās bankas veiktā pārbaudē tiek konstatēts, ka tās banknošu apstrādes iekārtas nespēj noteikt euro banknošu nederīgumu robežās, kas nepārsniedz 5 % novirzi.

- 2) Eiropas Centrālās bankas Lēmuma ECB/2010/14 (2010/597/ES), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Centrālās bankas Lēmumu ECB/2012/19 (2012/507/ES), 6. panta 2. punkts, lasot to kopā ar 3. panta 5. punktu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu, kurā skaidrās naudas apstrādes iestādēm ir noteikts pienākums ievērot ECB pieņemtos un tās tīmekļvietnē publicētos minimālos standartus.